

Kristel

Necorupb

Un cânt de sirenă venit de afară,
ajunge-ntre ziduri, la vechiul castel,
când visul, în noaptea toridă de vară,
mă poartă-napoi, peste ani, la Kristel.

În suflet mi-aduce, pe căi nevăzute,
noian de-amintiri, ancorate-n trecut,
le pune de strajă pe brâu de redute,
să-mi țină aproape un dor convolut.

Din spumele mării renaște castelul,
cu ziduri înfipte în țărmul stâncos,
urcat pe crenel, privesc lăncierul
cu scutul și spada întoarse pe dos.

Departe, în zare, Kristel se arată
cu marea spre mal agitată-n delir,
lovește în stânci cu apă-nspumată,
în suflet îmi toarnă vrăjit elixir.

Te văd de departe, plutind peste ape,
Diană vrăjită, cu chipul creol,
alerg către tine, s-ajung mai aproape,
de teamă să nu te răpească Eol.

NOTĂ - Kristel, localitate și plajă în Algeria în apropierea orașului Oran